

Інна М. Корсун¹, Галина В. Гаман², Юлія Б. Чернявська³

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В БУДІВНИЦТВІ: ІНВЕСТИЦІЙНА ПАРАДИГМА

Враховуючи необхідність швидкої відбудови України, актуальною постає задача з розвитку можливих форм залучення інвестицій до вітчизняної економіки та ключових галузей економіки, зокрема будівництва. В Україні необхідно відновлювати та споруджувати безпечну інфраструктуру, логістику між регіонами. Спостерігається нестача доступного житла для внутрішньо переміщених осіб. При цьому, коштів державного бюджету недостатньо для фінансування потреб будівельної галузі, вважаємо, що доцільним є залучення вітчизняного капіталу та іноземних інвестицій. Для цього розроблено на загальнодержавному рівні проект державно-приватного партнерства, який дозволить задовольнити потреби будівельної галузі в частині капіталів (інвестицій) під державні гарантії. Однак, у статті також висвітлено і проблеми з якими даний проект може зітхнутися.

У науковій статті проаналізовано сутність поняття «державно-приватне партнерство», згідно законодавства. Визначено перелік пріоритетних публічних інвестиційних проектів у 2025 р. та джерела фінансування, що дозволяє виявити потенціал для приватних партнерів (інвесторів). Зазначено ключові суспільно значимі сфери державно-приватного партнерства станом на 2025 рік. Досліджено динаміку і структуру прямих іноземних інвестицій в Україні, у тому числі з врахуванням галузі «будівництва». Зроблено висновки і пропозиції.

Ключові слова: бюджет, будівництво, державно-приватне партнерство, інвестиції, облігація, концесія, кредит, міграція, моделі, форфейтинг.

Рис. 1. Табл. 3. Літ. 12.

DOI: 10.32752/1993-6788-2025-1-291-57-65

JEL: L33, H89, J6

¹ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4959-9056>

²ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0224-4204>

³ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1576-281X>

Inna Korsun, Halyna Haman, Yulia Cherniavska

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN CONSTRUCTION: INVESTMENT PARADIGM

Given the need for rapid reconstruction in Ukraine, it is important to develop ways of attracting investment into the domestic economy and key sectors, particularly construction. Ukraine needs to rebuild and construct safe infrastructure and logistics between regions. There is a shortage of affordable housing for internally displaced persons. At the same time, the state budget is insufficient to finance the needs of the construction industry, so we believe it is advisable to attract domestic capital and foreign investment. To this end, a public-private partnership project has been developed at the national level, which will meet the needs of the construction industry in terms of capital (investment) under state guarantees. However, the article also highlights the problems that this project may encounter.

The scientific article analyzes the essence of the concept of “public-private partnership” in accordance with the legislation. A list of priority public investment projects in 2025 and sources of

¹ Kiev National University of Construction and Architecture. Kyiv. Ukraine.

² Kiev National University of Construction and Architecture. Kyiv. Ukraine.

³ Kiev National University of Construction and Architecture. Kyiv. Ukraine.

financing has been determined, which allows identifying the potential for private partners (investors). The key socially significant areas of public-private partnership as of 2025 are indicated. The dynamics and structure of foreign direct investment in Ukraine are studied, including with regard to the construction industry. Conclusions and recommendations are made.

Keywords: budget, construction, public-private partnership, investment, bond, concession, loan, migration, models, forfeiting.

Peer-reviewed, approved and placed: 07.09.2025.

Постановка проблеми. Вітчизняні підприємства будівельної галузі мають масштабні завдання щодо повоєнної відбудови України, зокрема в частині будівництва екологічного, ергономічного житла, сучасного архітектурного рішення, безпечних споруд суспільного призначення.

Державні підприємства і державний фонд фінансових ресурсів є недостатнім джерелом для забезпечення швидкої і сучасної відбудови інфраструктури пошкоджених міст України та житла для внутрішньо переміщених громадян. На нашу думку, залучення приватного бізнесу, а також іноземних інвестицій є кроком у напрямку вирішення даної проблематики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Принагідно відзначити вагомий напрацювання вітчизняних науковців до пояснення сутності поняття «державно-приватне партнерство», зокрема це: Беліцька Г., Варнавський В., Залознова Ю., Вілісов М., Резніченко Н., Лебеда Т., Яқунін В. та інші. Науковці приділяли увагу сутності державно-приватного партнерства, пояснювали основну мету, фінансові ресурси цього процесу.

Колектив науковців Львівської політехніки, Ванькович Л.Я., Обернієнко О.М., Сабат І.В., Мачула Р.В., досліджуючи ефективні моделі державно-приватного партнерства для розвитку інфраструктури, запропонували моделі здійснення публічно-приватного партнерства, які базуються на передовому зарубіжному досвіді. Кожна із моделей є прикладною для окремих галузей економіки, зокрема будівництва [1, с. 127]. Наприклад такі моделі, як:

- Design Build Finance Operate «DBFO»;
- Build Operate Transfer «BOT»;
- Build Own Operate «BOO»;
- Joint Ventures;
- Lease or Management Contracts.

Значну наукову цінність мають наукові праці колективу Київського національного університету будівництва і архітектури, зокрема Згалат-Лозинської Л.О., Лича В.М., Дацій О.І., визначено ключові фінансово-кредитні інструменти розвитку інвестиційної діяльності в будівництві; зафіксована необхідність бюджетного співфінансування та залучення приватних партнерів у будівельних проєктах для ефективного управління ними [2]. Науковою новизною характеризуються праці під авторством Рижакової Г., Кішак Н., Хоменка О. та інших [3], щодо розробки економіко-прикладного інструментарію управління будівельними підприємствами в рамках формування та реалізації стейкхолдерно-орієнтованої стратегії управління з метою забезпечення зростання їх інвестиційної привабливості.

Важливо зауважити, про соціальне навантаження проектів державно-приватного партнерства, зокрема щодо цивільного будівництва, а саме: відбудови житла для громадян України, які є внутрішньо переміщеними особами або, які мігрували за кордон. У наукових працях Гаман Г.В., Лича В.М., досліджується проблематика реєміграції вітчизняного капіталу, зокрема людського капіталу - як складової післявоєнної відбудови країни. Проекти державно-приватного партнерства можуть допомогти у втіленні таких проектів як технічно, так і реально на прикладі готових забудов, придатних для безпечного життя і праці людей, що стимулюватиме останніх осідати на місцях або ж повертатися із за кордону на Батьківщину [4;5]. Вітчизняні вчені, Лич В.М., Куліков П.М., Захарченко П.В. та інші, приділяють увагу фінансовим інструментам через які можливо здійснювати інвестування в публічно-приватному партнерстві, зокрема облігації, а також через кредитування з механізмами страхового гарантування ризиків тощо [5].

На думку зарубіжних вчених, диверсифікація інструментів інвестиційного портфелю публічно-приватного партнерства є найбільш виправданим варіантом, з точки зору попередження можливих ризиків фінансового та фондового ринків. Зокрема, науковець Джефрі Делмон, зауважує, що інвестувати власний капітал не вигідно в питаннях державно-приватного партнерства, оскільки порівняно з іншими учасниками, акціонери власного капіталу отримають вигоду в останню чергу; а пайове інвестування є високоризиковим, але прибутковим [6].

В зарубіжній літературі, досить часто, зустрічається термін «гібридні фінансові інструменти» для проектів державно-публічного значення. Проблематикою займалися такі науковці, як: Шон Б., Гідді Дж., Халл Дж. [7].

Мета дослідження. Проаналізувати сутність поняття «державно-приватне партнерство», використовувачи діюче законодавство; дослідити перелік пріоритетних публічних інвестиційних проектів у Державному бюджеті України на 2025 рік із відповідним розподілом фінансових ресурсів та виявити який обсяг коштів приймає на себе держава в частині фінансування і, який потенціал для приватних партнерів (інвесторів); сформулювати ключові суспільно значимі сфери державно-приватного партнерства станом на 2025 рік; встановити стан надходження прямих іноземних інвестицій, з точки зору діючого потенціалу за попередні чотири роки (приймаємо ці дані за «вихідні»); обчислити структуру іноземних інвестицій в Україні, визначити частку в галузі будівництва; зробити висновки і пропозиції.

Методи дослідження, які були використані — це аналіз наукового підходу вітчизняних вчених до пояснення сутності державно-приватного партнерства; синтез власних поглядів, зарубіжної практики та напрацювань вітчизняних вчених щодо стану та перспектив публічно-приватного партнерства; статистичний — при обчисленні структури та динаміки прямих іноземних інвестицій в Україну; індукції та дедукції — при формуванні висновків та пропозицій щодо поліпшення державно-приватного партнерства в Україні.

Інформаційними джерелами є наукові статті та монографії вітчизняних і зарубіжних науковців, вітчизняне законодавство та державна статистика на

платформі Національного банку України, Державної служби статистики України тощо.

Основні результати дослідження. Вирішення завдань державно-приватного партнерства в Україні активізувалося з 2010 року, і продовжується до нині, з врахуванням євроінтеграційного розвитку України. Зокрема, у 2010 році було прийнято Закон України «Про державно-приватне партнерство» № 2404-VI від 01.07.2010 р. [8]. В Законі зафіксовано, що державно-приватне партнерство — це співробітництво між державою Україна, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, ... , крім державних та комунальних підприємств, ... , що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом..., та відповідає ознакам державно-приватного партнерства...[8].

В основі державно-приватного партнерства є конкурсна основа, яка стимулює бізнес (приватних партнерів) до конкуренції. Державно-приватне партнерство — це система, яка базується на концентрації капіталів і готових проектів та ніш. Приватний партнер (бізнес) зацікавлений у державно-приватному партнерстві оскільки це гарантує прозорість конкурсного відбору для здійснення інвестування. Зацікавленість держави, як іншої сторони у державно-приватному партнерстві очевидна, це якість профінансованих проектів різних галузей економіки та надходження капіталів (інвестицій) до вітчизняної економіки.

Основними фінансовими джерелами для здійснення державно-приватного партнерства є такі:

- фінансових ресурсів приватного партнера — це інвестиції;
- запозичені фінансові ресурси;
- бюджетні кошти.

Фінансовими інструментами у формі яких можуть розміщуватися фінансові ресурси для державно-приватного партнерства є облігації, операції форфейтингу, кредит, тощо.

Проаналізуємо пріоритетні публічні інвестиційні проекти Державного бюджету України у 2025 році, табл. 1.

У таблиці 1, представлено нагальні потреби в інвестиційних ресурсах за проектами (сферами економічних послуг) станом на 2025 рік. Ця таблиця дозволяє зрозуміти який обсяг інвестицій покривається за рахунок державного бюджету, тобто власними силами держави через платників податків, через гранти та кошти урядів іноземних держав. Так, налічується 96 публічних інвестиційних проектів загальною вартістю 605 077,9 млн. грн. з них 210 301,0 млн. грн. або 35 %, включено в проект Державного бюджету України у 2025 році.

Ми вважаємо, що ті публічні інвестиційні проекти, які фінансуються державою та за рахунок кредитування необхідно перекваліфікувати у сферу державно-приватного партнерства, оскільки всі вони є суспільно значимими та потребують додаткових джерел фінансування, рис. 1.

Таблиця 1. Перелік пріоритетних публічних інвестиційних проектів у Державному бюджеті України на 2025 рік із відповідним розподілом фінансових ресурсів, складено авторами на основі ресурсу [9]

Назва проекту	Загальний бюджет проекту, млн. грн.	Враховано у ДБУ, 2025	Джерела фінансування	Вид фінансування
Вода, санітарія та управління відходами	52 043,7	22 728,5	Кредити (позики) та гранти МФО	Кредит
Державне управління	7 673,5	1 581,4	Державний бюджет	Пряме бюджетне фінансування
Енергія та видобуток	98 957,0	53 222,7	Державні гарантії на підставі міжнародних договорів	Кредит під державну гарантії / Грант
Культура	0,1	70,0	Державний бюджет	Пряме фінансування
Освіта	89 974,1	17 504,7	Державний бюджет	Кредит/пряме бюджетне фінансування/грант
Охорона здоров'я	77 671,3	10 746,1	Державний бюджет	Пряме бюджетне фінансування
Промисловість, торгівля та послуги	74 950,9	15 421,8	Кредити (позики) та гранти МФО	Кредит/грант
Соціальний захист	51 640,9	7 694,0	Кредити (позики) та гранти МФО	Пряме бюджетне фінансування
Транспортні послуги	152 166,4	81 331,9	Державні гарантії на підставі міжнародних договорів (орієнтовно) / Кошти урядів інших країн	Кредит під державну гарантію / Кредит
Разом, 96 проектів	605 077,9	210 301,0	х	х

Проаналізуємо стан прямих іноземних інвестицій в Україні упродовж 2020-2024 рр., табл. 2.

Таблиця 2. Динаміка прямих іноземних інвестицій України упродовж 2020-2024 рр., складено і обчислено авторами на основі даних ресурсу [10]

Прямі іноземні інвестиції в Україну			Прямі інвестиції з України		
Рік	Сума, млн. дол. США	Абсолютне відхилення	Рік	Сума, млн. дол. США	Абсолютне відхилення
		млн. дол. США			млн. дол. США
2020 р.	-868,0	-6 728,0	2020 р.	82,0	-566,0
2021 р.	6 687,0	+7 555,0	2021 р.	-295,1	-377,1
2022 р.	1 152,0	-5 535,0	2022 р.	-867,1	-572,0
2023 р.	4 484,7	+3 332,7	2023 р.	-885,3	-18,2
2024 р.	3 551,1	-933,6	2024 р.	-1 216,3	-331,0

Рис. 1. Основні суспільно значимі сфери державно-приватного партнерства, побудовано авторами на основі ресурсу [9]

Згідно з даними таблиці 2, сума прямих іноземних інвестицій в Україну значно перевищує обсяг інвестицій, які країна спрямовує за кордон. Досліджена динаміка має стрибкоподібну тенденцію, упродовж 2020 – 2024 рр. Зокрема у 2021 р. інвестиції, які надійшли в Україну становили 6 687,0 млн. дол. США у 2022 р. інвестиції суттєво знизилися до рівня 1 152,0 млн.дол. США. Це було спричинено початком повномасштабного вторгнення РФ на територію України, що вплинуло на побоювання інвесторів щодо капіталу та призвело до згорання інвестиційних проєктів. Починаючи з 2023 року, надходження інвестицій відновилося та упродовж наступних років коливалося в межах 3,5 – 4,5 млрд. дол. США.

Основними інвестиційними партнерами (донорами) у 2024 році, стали такі країни, як: Кіпр (1 035,4 млн. дол. США), Нідерланди (660,9 млн.дол. США), Польща (231,3 млн. дол. США), Саудівська Аравія (174,6 млн. дол. США), Австрія (144 млн.дол. США), Великобританія (Ірландія) (63,1 млн. дол. США) та інші. Україна, як інвестор, упродовж 2020 – 2024 рр., мала від'ємні інвестиційні потоки, див табл. 1.

Як свідчить державна статистика, переважна частина прямих іноземних інвестицій надходить в країну шляхом інвестування в інструменти участі в капіталі та реінвестування доходів.

Аналіз основних даних обсягів прямих іноземних інвестицій за видами економічної діяльності відображено в таблиці 3.

Згідно з даними таблиці 3, найбільше прямих іноземних інвестицій надходить у сферу оптової та розрібної торгівлі 25-35 %, дещо менше, фінансова та страхова діяльність 16 – 22 %, промисловість 15-18 %. Сфера будівництва отримує недостатньо прямих іноземних інвестицій, зокрема

упродовж 2023-2024 рр. — це від 1% до (-5,69 %). Тобто, дана сфера економічної діяльності має дефіцитність іноземних інвестицій та боргові проекти.

Таблиця 3. Аналіз структури прямих іноземних інвестицій за деякими видами економічної діяльності в Україні, 2023-2024 рр., % складено авторами на основі даних ресурсу [10]

Види економічної діяльності (млн.дол.США)	2023 р.	%	2024 р.	%
Промисловість	688,7	15,36%	645,3	18,17%
переробна промисловість	622,8	x	533,4	x
металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів	-258,1	x	-219,1	x
виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	-70,0	x	-270,9	x
постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	128,9	x	213,0	x
Будівництво	14,1	0,31%	-202,1	-5,69%
Операції з нерухомим майном	214,5	4,78%	263,2	7,41%
Оптова та роздрібна торгівля, ремонт т/з	1 573,3	35,08%	913,4	25,72%
Фінансова та страхова діяльність	761,6	16,98%	812,3	22,87%
Інші статті (не включені до цієї таблиці)	1 241,0	27,67%	1 118,4	31,49%
Всього	4 484,7	100%	3 551,1	100%

Державна статистика у сфері будівництва також демонструє, що переважна більшість будівельних проектів фінансується за рахунок власних коштів підприємств та організацій, коштів населення. Динаміка зменшення інвестицій в будівельну галузь розпочалася з 2020 року, пандемія Covid-19 та її наслідки призвели до негативних тенденцій у капіталізації будівельних проектів, а війна та значні руйнування інфраструктури поглибили проблему.

Станом на початок 2025 року, укладено 200 договорів про здійснення державно-приватного партнерства, з яких реалізується лише 22 проекти. Решта проектів не реалізуються або призупинені в результаті війни. Якщо аналізувати сфери економіки у яких реалізуються 22 проекти з 200 можливих, то це такі:

- Збір, очищення та розподілення води;
- Туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;
- Виробництво, транспортування і постачання тепла та постачання і розподіл природного газу.

Вважаємо, що державно-приватне партнерство має значний інвестиційний потенціал, цю тезу підтверджують дослідження колективу науковців Національної академії наук України. Зокрема, у праці Залознова Ю.С., Петрова І.П., Трушкіна Н.В. [11] встановлено синергетичний ефект

складників від реалізації державно-приватного партнерства. Саме в цьому синергетичному ефекті і проявляється інвестиційний ефект від державно-приватного партнерства, а саме:

- Зростання надійності інвестиційних проектів через державні гарантії та підвищення ймовірності настання запланованого економічного ефекту;
- Поліпшення інвестиційного клімату в країні та укріплення позитивного іміджу країни — як ділового партнера щодо інвестування;
- Впровадження сучасних технологій та інновацій;
- Залучення банківського капіталу та інструментів інвестування в реальні активи та інфраструктурні проекти (DBFO).

Висновки. Враховуючи проведений аналіз було виявлено, що сфера будівництва має нестачу інвестиційного капіталу. Методика державно-приватного партнерства може стати діючим механізмом для залучення іноземних та вітчизняних інвестицій під державні гарантії.

На думку вітчизняних науковців, потрібно детально опрацювати на законодавчому рівні механізми страхування ризиків, які виникають у процесі інвестування в боргові цінні папери, чи кредитуванні. Зарубіжний досвід засвідчує, що для України ефективною може стати практика застосування інфраструктурних облігацій. Пропозиції щодо вдосконалення механізму та інструментарію здійснення інвестиційного рішення в державно-приватному партнерстві стосуються наступного:

1. Розвитку фондового ринку в Україні з чітким законодавчим обґрунтуванням;
2. Вдосконалення діючого законодавства щодо прав і обов'язків інвесторів у державно-приватному партнерстві, зокрема з випуску боргових цінних паперів та виконання зобов'язань за ними;
3. Застосування гібридних фінансових інструментів державно-приватного партнерства [12, с. 231];
4. Розширення учасників державно-приватного партнерства з боку приватних партнерів — це залучення мілких та середніх «гравців» ринку, бажаючих інвестувати в будівельні проекти за принципом «дольова участь» тощо.

Вважаємо за доцільне продовжити наукові пошуки з окресленої проблематики, в частині зарубіжного досвіду публічно-приватного партнерства за окремими видами як фінансових інструментів, так і за галузями економіки.

1. Ванькович Л.Я., Обернієнко О.М., Сабат І.В., Мачула Р.В. Ефективні моделі державноприватного партнерства для розвитку інфраструктури. Науковий журнал «Агросвіт». Вип. № 22. 2024. С. 124–131.

2. Згалат-Лозинська Л.О., Лич В.М. Актуальні проблеми стратегічного управлінського обліку витрат в системі інноваційного розвитку підприємств. Науковий журнал «Економіка та суспільство». Вип. 46. 2022 р. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-72>.

3. Рижаківа Г., Кішак, Н., Хоменко О., Ротов О., Ніколаєва М., Веремєєва Т. (2022). Сучасний вектор оновлення будівельного девелопменту в контексті стратагем integrated project delivery. Управління розвитком складних систем, (49), 113–123. URL: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2022.49.113-123>.

4. Гаман Г.В. Реєміграція вітчизняного капіталу як складова післявоєнної відбудови сфери будівництва. Збірник наукових праць «Економічний простір». Вип. № 196 (2024). URL: <https://doi.org/10.30838/EP.196.159-164>.

5. Kulikov P., P. Zakharchenko, V. Lych, R. Dymenko. Strategies for financing infrastructure projects in the sphere of public-private partnership. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 2022, (3). P. 156 – 162. URL: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2022-3/156>.
6. Jeffrey Delmon Public-Private Partnership Projects in Infrastructure: An Essential Guide for Policy Makers. Cambridge University Press. 2017. 266 p.
7. Hull John C. Options, futures and other derivatives. Ninth editor. University of Toronto. 869 p.
8. Закон України «Про державно-приватне партнерство» № 2404-VI від 01.07.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>.
9. Офіційний веб-сайт Міністерства фінансів України. Єдиний проектний портфель публічних інвестицій. URL: https://mof.gov.ua/uk/unified_portfolio_of_public_investment_projects_list_of_priority_public_investment_projects-749.
10. Офіційний веб-сайт Національного банку України. Статистика зовнішнього сектору. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external#5>.
11. Залознова Ю.С., Петрова І.П., Трушкіна Н.В. Визначення змісту і поняття «державно-приватне партнерство»: теоретичні засади. Журнал «Економіка і суспільство». Випуск «Економіка та управління національним господарством» Мукачівського державного університету. Вип. 5. 2016. URL: <https://share.google/9yUx1WeDjrXWEwcZc>.
12. Шулюк Б.С. Розвиток фінансового механізму державно-приватного партнерства в Україні: монографія, Тернопіль: ЗУНУ, 2023 р. 434 с.

-
1. Vankovych L.Ia., Oberniienko O.M., Sabat I.V., Machula R.V. Efektyvni modeli derzhavnopryvatnoho partnerstva dlia rozvytku infrastruktury. *Naukovyi zhurnal «Ahrosvit»*. Vyp. № 22. 2024. S. 124-131.
 2. Zghalat-Lozynska L.O., Lych V.M. Aktualni problemy stratehichnoho upravlynskoho obliku vytrat v systemi innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv. *Naukovyi zhurnal «Ekonomika ta suspilstvo»*. Vyp. 46. 2022 r. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-72>.
 3. Ryzhakova H., Kishchak, N., Khomenko O., Rotov O., Nikolaieva M., Veremieieva, T. (2022). Suchasnyi vektor onovlennia budivelnogo developmentu v konteksti stratahem integrated project delivery. *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system*, (49), 113–123. URL: <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2022.49.113-123>.
 4. Haman H.V. Reemihratsiia vitchyznianoho kapitalu yak skladova pislavoiennoi vidbudovy sfery budivnytstva. *Zbirnyk naukovykh prats «Ekonomichnih prostir»*. Vyp. № 196 (2024). URL: <https://doi.org/10.30838/EP.196.159-164>.
 5. Kulikov P., P. Zakharchenko, V. Lych, R. Dymenko. Strategies for financing infrastructure projects in the sphere of public-private partnership. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 2022, (3). P. 156-162. URL: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2022-3/156>.
 6. Jeffrey Delmon Public-Private Partnership Projects in Infrastructure: An Essential Guide for Policy Makers. Cambridge University Press. 2017. 266 p.
 7. Hull John C. Options, futures and other derivatives. Ninth editor. University of Toronto. 869 p.
 8. Закон Ukrainy «Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo» № 2404-VI vid 01.07.2010 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>.
 9. Ofitsiinyi veb-sait Ministerstva finansiv Ukrainy. Yedyni proektni portfel publichnykh investysii. URL: https://mof.gov.ua/uk/unified_portfolio_of_public_investment_projects_list_of_priority_public_investment_projects-749.
 10. Ofitsiinyi veb-sait Natsionalnoho banku Ukrainy. Statystyka zovnishnoho sektoru. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external#5>.
 11. Zaloznova Yu.S., Petrova I.P., Trushkina N.V. Vyznachennia zmistu i poniattia «derzhavno-pryvatne partnerstvo»: teoretychni zasady. *Zhurnal «Ekonomika i suspilstvo»*. Vypusk «Ekonomika ta upravlinnia natsionalnym hospodarstvom» Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Vyp. 5. 2016. URL: <https://share.google/9yUx1WeDjrXWEwcZc>.
 12. Shuliuk B.S. Rozvytok finansovoho mekhanizmu derzhavno-pryvatnoho partnerstva v Ukraini: monohrafiia, Ternopil: ZUNU, 2023 r. 434 s.